

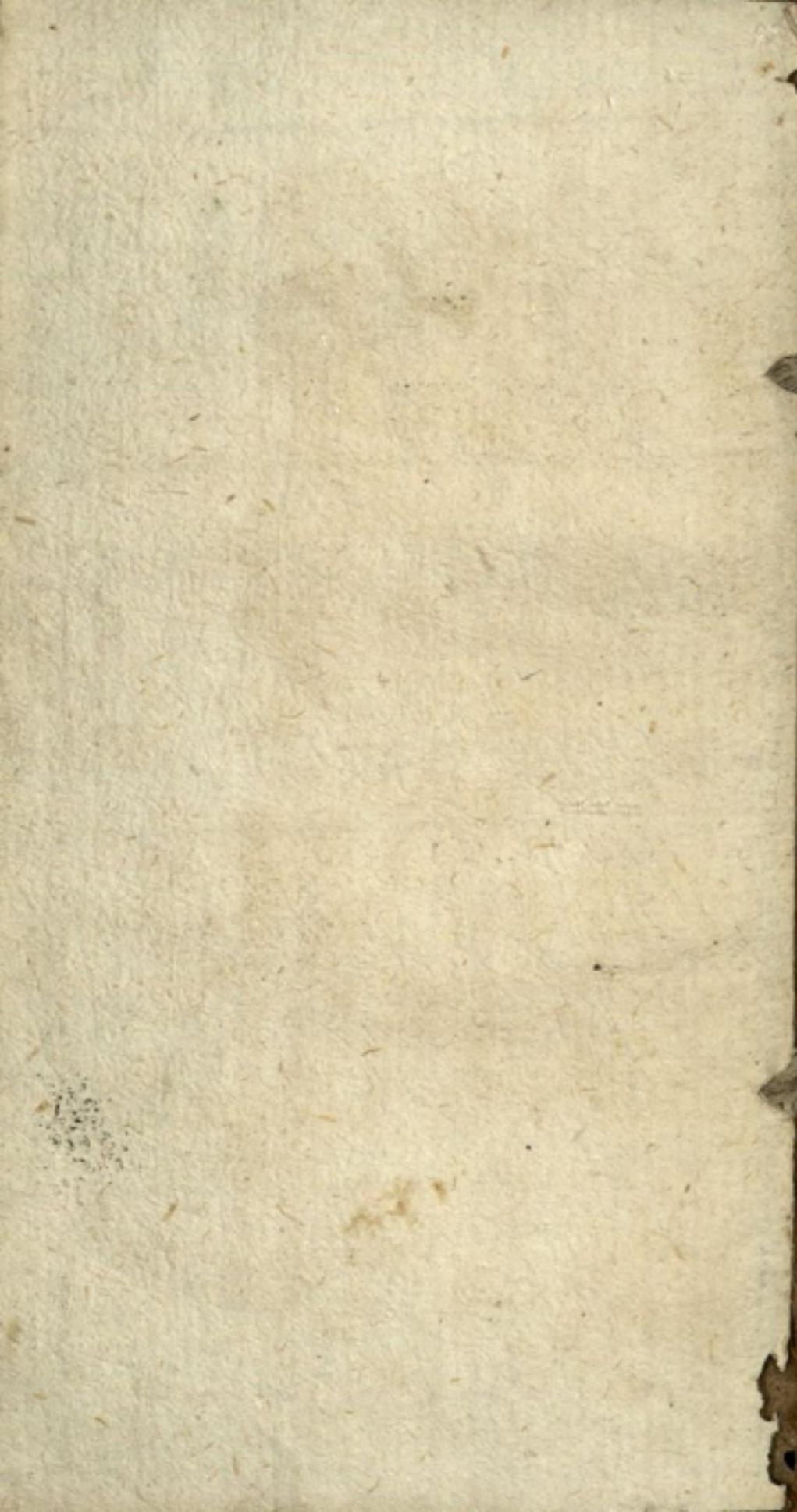
153168

VI Ego. 18. 1. 2.

~~168~~

543. P. H. 25.

03

DIURNUS
S A C E R D O -
T U M

C I B U S.

DIURNUS
SACERDOTUM
CIBUS,

Ad mensam Altaris
Prævius.

Ubi, quæ scire, vitare, per-
agere debet Sacerdos, ex Sacris
litteris, & sanctis Patribus
summatim collecta sunt;

Et Serenissimo Principi S.R.E.

Card. Estensi,

Contq à Nazarethani

C. Alphons. Bonleo dicata

Oseas c. IV.

Quia tu scientiam repulisti
repellam te , ne Sacerdotio
Fungaris mihi.

Juxta exemplar. Bononiæ, 1667.

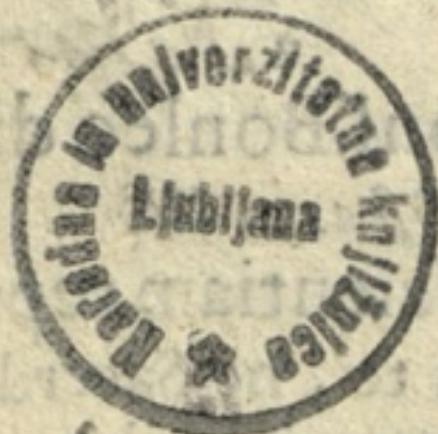
Labaci, Typis Joannis Georgij
Mayr, Inc. Prov. Carn. Typog
1711. Superiorum Permissu.

153168
DUDLEY
MUTODUM
SACERDOTUM

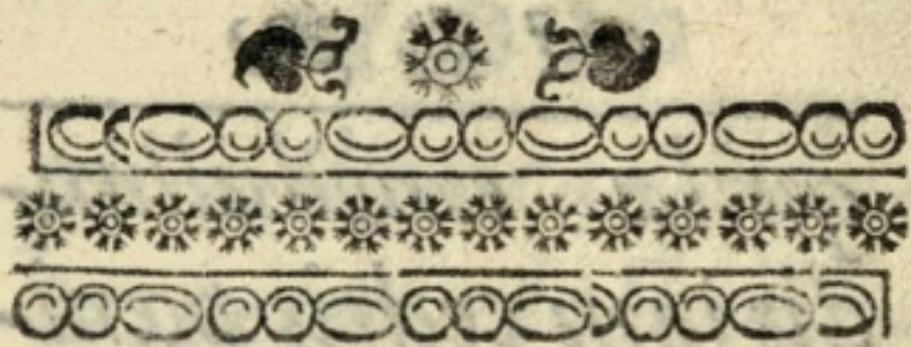
GRIBBS.

153168

153168

N 900/1971

SERENISSIME PRINCEPS.

 *Acerdotalis
muneris me-
dulla è Sa-
cris litteris, & Do-
ctorum liberis ex-
tracta, cuinam po-
tissimū devovenda
mibi fuit, quam A-*
a 3 *qui-*

quile emedullan-
dis jam cedris pœni-
tus assuetæ? è cuius
alis calamos excer-
psêre Sacri, qui de
Sacerdotio scripsêre,
Doctores, quæquè
solem suū æternū
intuendi cupida aë-
ris transcendens in-
fima, cœlique petens
sublimia, inter Em-
pirei

pir ei Alites candida-
ta, per viæ lacteæ se-
mitas albū sibi cum-
paravit amictum.

Nec vereor, quin
sacra bæc, quamvis
pere exigua medulla
tam generoso (Se-
renissime Princeps)
sapiat palato, cui ni-
si divina benè sapere
confuevère. Quare

jam gratulor eme-
dullatæ meæ doctrinæ
næ sub has pijssimas
alas extra livoris vi-
as evolaturæ : vati-
cinante jam diu mi-
bi propheta (a) Ego
video volumen vo-
lans. Volabit inquā.
volumen hoc, donec
aquila virtutis de-
lata pennis in summo
(a) Zach. V. Ro-

Romani Libani fa-
stigio in foramini-
bus Petræ nidifica-
tura quiescat. Sic
Deus mea vota for-
tunet; orbi sublimes
bujus aquilæ dotes
latius patefaciendo.
Tu enim (ut cla-
rius loquar P. Ser.)
Sacerdotibus specu-
lum es sine maculâ:

a s tu

tu militantis Eccle-
siæ glorioſiſimus
cardo, tu denique
purpuratorum prin-
cipium amabiliflui-
ma idea, quam pro-
fundiſſimè inclina-
tus veneror.

S. C. Tuæ

H. Fam. A. B.

Re-

Regali Sacerdotio Salutem.

GRANŪ sinapis flammeis plenum virtutibus ori Ecclesiastico terendum, ruminandumque propono; cui piens ignem abscondere Sacerdotum in sinum: & verò igneus hic libellus est: dum in eō non nisi Spiritus sanctus eloquia resfulgent; & quia sapienti pauca; ideo brevissimè in unum redigi, quid quid efficacius & utilius S. Scri-

ptura, Canones, Concilia,
Sanctique PP. de Sacerdo-
tij dignitate, munere, ob-
ligationibus, vitijs, virtuti-
bus, pœnis, præmiisque
dixere. Quod ut melius
agerem, omisi glossam sen-
tentiarum, & citationem
locorum, quorum fidelita-
tem ego me paratum ex-
hibeo, vel in fonte, vel
apud gravissimos auctores
ostendere: parvitatem er-
go hujus libelli non dedi-
gnemini ò Sacerdotes, sed
sæpè eum fovete in mani-
bus, sempérque in marsu-
pio gestate, sítque vobis ut
cibus

cibus diurnus animæ , ut
regula vitæ , ut orationis
mentalis materies, ut præ-
paratio ad Missam : nam
idcirco per hebdomadas,
& ferias, has distribui con-
siderationes , ut quotidiè
mens vestra proprio Elyxit
vitæ refocilletur. Placeat
interim Divinæ pietati
consecrare & benedicere
hunc, ut animabus conse-
cratis pro fit ad vitam mi-
hi que Ecclesiasticorum sa-
cerdoti indignissimo Sa-
cerdotalium culparum
ad veniam,

Heb.

Hebdomada I. Die Dominico.

Dignitas Sacerdotum Regalis.

CONSIDERATIO I.

IN lege naturæ, & in le-
ge scriptâ, apud gen-
tiles & Hebræos supra om-
nes dignitates mundi fuit
in pretio Sacerdotium:
Reges enim in multis or-
bis partibus erant Sacer-
do-

dotes: & Deus illis tan-
quam Regibus Tributa
conferri jubebat.

Apud multas nationes
Sacerdotes erant judices
populi: *Deut. XVII.* jussit.
Deus. Venies ad Sacerdo-
tes, & facies, quodcunque
dixerint, sequerisque sen-
tentiam eorum, qui autem
superbierit nolens obedi-
re Sacerdotis imperio ,
moriatur homo ille.

A regibus summo in ho-
nore semper habitи sunt,
ita ut *Constantinus Imp.*
in primo Concilio Nicæno
nun-

nunquam sedere ausus
fuerit, antequam Sacerdo-
tes consedissent.

Apud Hebræos summa
dignitas filiorum regum
erat Sacerdotium; idcò fi-
lij David Sacerdotes erant.

Sunt Sacerdos superio-
res regibus, undè Chrysost.
Si vis videre, quantum ab-
est Rex à Sacerdotio, ex-
pende modum potestatis
utrique traditæ, & videbis
Sacerdotem multò subli-
mius Rege sedentem. Sa-
cerdotis thronus in cœlo
positus est, & de cœlesti-
bus

bus negotijs pronuncian-
di habet auctoritatem.

D. Greg. Nazianz. super
illa verba Apoc. (fecisti
Deo nostro regnum & Sa-
cerdotes) ait, Imperium
enim nos ipsi gerimus,
multò etiam præstantius,
& excellentius regno
terreno.

FERIA II.

Sacerdotes sunt plus quam homines, sunt Angeli.

CONSIDERATIO II.

Tunc *Christus* voluit inferre Sacerdotes esse plusquam homines, cum ait: *Quem dicunt homines esse filium hominis?* postea conversus ad Apostolos ait: *vos autem, quem me esse dicitis?*

Et Glossa interlinearis super illud Pauli ad Hebr. V. *(omnis Pontifex ex hominibus)*

nibus assumptus) id est,
ex comuni hominum sta-
tu supra alios elevatus.

Malachias ait: Sacerdos
Angelus Domini exerci-
tuum est. Super quæ verba
S. Jo. Chrys. Sacerdos DEI
verissimè Angelus, id est,
nuntius dicitur, quia DEI,
& hominum sequester est.

Et *Jo. Ap.* scribens se-
ptem Episcopis orientali-
um Ecclesiarum vocat eos
Angelos.

Paulus ad differentiam
Sacerdotum, qui sunt An-
geli terrestres, ait ad Gala-

tas:

tas : Etsi Angelus de cœlo &c.

Mandavit *idem Ap.* ve-
lari capita mulierum in Ec-
clesijs propter Angelos :/:
propter Sacerdotes , ne
oculi eorum contamina-
rentur.

D. Hieron. in carne præ-
ter carnem vivere, Angeli-
ca vita est. *Jo. Ap.* qui non
nubent , neque nubentur,
sunt sicut Angeli : idcirkò
quatuor Angelorum pro-
prietates æmulari debe-
mus : scilicet scientiam ,
castitatem , custodiā ovi-
um

um Christi, & legationem
apud Deum pro peccato-
ribus.

FERIA III.

*Sacerdotes sunt Ami
ci D'EI*

CONSIDERATIO III.

Imperator ille sæculo-
rum, qui nullam habet
creaturam sibi æqualem;
imò in cuius conspectu
cœli non sunt mundi, &
quæque nobilior creatura
est vermiculo inferior: at-
ta-

tamen pluries dignatus est
amicos Appellare Sacer-
dotes, postquam eos con-
secravit, cum ait: jam vos
non dicam servos, non
enim hoc patitur dignitas,
vobis collata, sed Amicos:
& alibi; Dico autem vobis
amicis meis, ne terre ami-
ni. Unde *D. Greg.* PP. ex-
clamat. Omira divinæ bo-
nitatis dignatio! Servi di-
gni non sumus, & voca-
mur amici: quanta digni-
tas est Sacerdotes esse,
amicos DEI, magna &
splendida ista præmia sunt.

Verè

Verè in praxi Deus Sacerdotes, ut amicos charissimos tractat: nam si amicorum omnia communia; Deus non solum communicavit Bona fortunæ, naturæ, gratiæ & gloriæ; sed (quod est infinitâ admiratione & amore dignum) communicavit etiam propriam carnem & sanguinem.

Solent insuper amici inter se mutuò revelare secretiora arcana; & hoc Deus-homo fecit, ut ipse testatur, dicens: omnia quæ-

quæcunq; audivi à patre
meo, nota feci vobis.

A micorum mensa com-
munis. Nescivit Rex Da-
vid mclius remunerare fi-
delissimū amicū, quam di-
cendo illi; tu comedes pa-
nē in mensâ meâ semper

Invitatus Aman à Rege
Assuero, ô quam gloriaba-
tur repetens: cras cum re-
ge pransurus sum: sed, ô
quām largè hoc munus
contulit amicus J E S U S,
cum, postquam suâ car-
ne in mensâ pavit novos
Sacerdotes, ait illis: Ego

tre dispono vobis, sicut di-
sposuit mihi pater regnū,
m. ut edatis, & bibatis super
Da mensam meam in regno
fi. meo: & ideò quotidiè in-
di vitatur ad mensam altaris,
pa ubi in cibum illi dantur
er carnes amici JEsu. O mira
dignatio! O charitas!

FERIA IV.

Sacerdotes sunt Dij.

CONSIDERATIO IV.

Auctoritas absolven-
di à peccatis est opus
b DEI:

DEI: unde, quando Chri-
stus ait: O Homo, remit-
tuntur tibi peccata tua; D
cœperunt turbæ dicere, E
quis potest dimittere pec-
cata, nisi solus Deus? Elias
semel tantum clausit & se-
mel aperuit cœlum, ut D
prohiberet, utque ape-
raret fontes aquarum;
sed Sacerdos millies in lo-
die potest claudere cœ-
lum, & aperire, ut fluant in
è sinu Altissimi fluentia
gratiarum.

Benè igitur David: fi-
lios DEI Sacerdotes vo-
cat,

ri- cat , dicens : Afferte Do-
it- mino filij DEI , afferte
ia; Domino filios arictum.
re; Et *alibi*. DEUS stetit in
cc. Synagogâ Deorum in
ias medio autem DEOS judi-
se- cat. Et *alibi* : Ego Duxi
ut Dii estis & alibi : nolite
pe- tangere Christos meos.

Quodam modo (sanè
in loquendo) videntur plus-
quam Dij , dum toties
ant in altari Deum & huma-
nitatem ejus S. Benedi-
cunt. Vult Deus , ut Sa-
cerdotes suam propè im-
mensam dignitatem in-
at,

telligent ; unde , post-
quam illos ordinavit ,
ait : Scitis , quid fece-
rim vobis . Ideò filios
Heli vocat filios diaboli ,
eò quod suam dignita-
tem Sacerdotalem non
agnoverint : Filij Heli ,
filij Belial , nescientes
Dominum , neque offi-
cium Sacerdotale .

DEUS ipse summope-
rè honorat Sacerdotes ,
& vult , ut honorentur i
ab hominibus : ait enim :
nolite tangere Christos
meos , & qui tangit vos ,
tan-

tangit pupillam oculi
mei. Et per os Spiritus
sanctus in totâ ajâ tuâ ti-
me DEUM, & Sacerdotes
honora. Et *alibi*: Honori-
fica Sacerdotes. Et JESUS
bis misit leprosos, & in-
firmos ad Sacerdotes.
Imò sciens Sacerdotes il-
los esse Hypocritas tri-
stes, attamen ait: omnia
quæcunque dixerint vo-
bis, servate & facite. Et
ipse Deus & Homo sum-
mâ promptitudine, &
quam sèpissimè obedit Sa-
cerdoti ad nutum ejus de-

scendens in hostiam & calicem.

FERIA V.

Dignitas Sacerdotalis SS. PP. Sententiis comprobatur.

CONSIDERATIO V.

D. *Dionys. Areop.* qui Sacerdotem dicit, augustiorem prorsus Divinumque virum dicit, totiusque Scientiae peritissimum.

D. Ign.

D. Ign. Ep. Sacerdotium est apex bonorum omnium, quæ sunt in hominibus.

D. Greg. Naz. num sibi honoris expers videtur hoc Sacerdotium, quod ipsi etiam Angeli purissimi DEI cultores venerantur, tanquam iprorum cultui minimè impar.

D. Ambros. nil est in hoc sæculo excellentius Sacerdotibus, si quod sumus professione, aetione, potius, quam nomine demonstremus, ne

sit nomen inane , & cri-
men immane , ne sit ho-
nor sublimis , & vita de-
formis.

D. Jo. Chrysost. Sacer-
dotibus commissum est;
ut ea, quæ in cœlis sunt,
dispensent : ijs datum
est, ut potestatem habe-
ant, quam Deus opti-
mus maximus nec Ange-
lis, nec Archangelis da-
tam esse voluit : neque
enim illis dictum est: quæ-
cunque ligaveritis super
terram , erunt ligata &
in cœlis , & quæcunque
sol-

solveritis super terram,
erunt soluta & in cœlis.
Etenim quidnam hoc
aliud esse dicas, nisi omni-
nem rerum cœlestium po-
testatem illis à DEO esse
concessam. Quid cum
hoc honore conferri po-
test? Sacerdos sedet ju-
dex in terrâ, & DEUS
sequitur ejus sententiam,
& confirmat. Ut quid
quid hic in inferioribus
judicaverit, hoc ille in
superioribus com-
probet.

FERIA VI.

Ex D. Jo. Chrysost.
Sententiis dignitas Sacerdo-
tis offenditur.

CONSIDERATIO VI.

SI quis consideret , quantum sit mysterium Eucharisticum , probè is intelliget , quanto horiore , & quantâ dignitate Sacerdotes Spiritus sanctus gratiâ dignati fuerint . Cogita , quali sis insignitus honore , quali mensâ fruaris , quod

quod Angeli videntes
exhorrescunt, nec libe-
re audent intueri pro-
pter emicantem inde
splendorem: hoc nos pa-
scimur, huic unimur, &
facti sumus unum Christi
corpus & una caro. Au-
diamus ergo Sacerdotes,
quali mensâ facti sumus
digni, & horreamus.
Sanctis carnibus suis nos
dedit impleri, semetip-
sum apposuit immola-
tum; quænam igitur no-
bis erit excusatio, cum
talibus pasti talia pecce-

mus , cum lupi fiamus
agnum comedentes , ter-
ribilia & honorifica sunt ,
quæ ad ministrat Sacer-
dos . Non mortalis quis-
piam , non Angelus , non
alia quævis creata po-
tentia , sed Deus ipse
ordinem Sacerdotalem
disposuit ; ideo Sacer-
dos Rex dicendus est ,
& multò honoratior.
Nam si de bonis cœle-
stibus agitur , Rex ad Sa-
cerdotem configere so-
let , non vicissim.

SABBATHO.

Verbis D. Augustini confirmatur dignitas Sacerdotum.

CONSIDERATIO VII.

O Veneranda Sacerdotum dignitas, in quorum manibus, veluti in utero Virginis, DEI filius incarnatur! ô Sacrum & cœleste mysterium, quod per vos Pater, & Filius, & Spiritus sanctus operatur. Uno eodemque momento idem DEUS, qui sedet in cœlis,

lis , in manibus vestri
est in Sacramento Alta-
ris. O venerabilis San-
ctitudo manuum ! O Fe-
lix exercitium ! ô vere
mundi gaudium ! Chri-
stus tractat Christum :
Sacerdos D E I filium ,
cujus sunt deliciæ esse
cum filijs hominum , &
quod datum non est An-
gelis , concessum est ho-
mini. Sacerdos hoc in-
effabile conficit myste-
rium , & Angeli confi-
cienti sibi quasi famuli
assistunt. Super hoc tam

in signi privilegio stupet
cœlum , miratur terra ,
veretur homo , horret
infernus , contremiscit
Diabolus , & veneratur
quam plurimum angelica
cel situdo. Si beatus
est venter , qui novem
mensibus Christum porta-
vit , & beata debent esse
corda eorum , in quibus
quotidiè eligit hospitium
filius DEI. Si beata sunt
ubera , quæ parvulus su-
xit , beatum debet esse os ,
quod carnem ejus sumit ,
& sanguinem sugit.

Heb-

Hebdomada II.

Die Dominico.

*Admirabilis unio
Sacerdotis cum Christi in
Eucharistia.*

CONSIDERATIO VIII.

Ait veritas, qui man-
ducat meam car-
nem, & babit meum san-
guinem, in me manet, &
ego in eo.

Ideo Paul. vivo ego, jam
non ego, vivit vero in me
Christus.

O ma-

O matrimonium purissimum , cui congruit. Jam non sunt duo , sed una caro , & erunt duo in carne unâ. Sacramentum hoc magnum est , ego autem dico in Christo , & in Ecclesiâ *ait Paul.* qui subiungit : membra sumus corporis ejus , & de carne ejus , & de ossibus ejus.

S. *Cyrillus.* Si quis liquefactæ ceræ aliam ceram infuderit, alteram cum alterâ commisceat necesse est : ita qui carnem , & sanguinem Domini recipit ,

pit , cum ipso ita conjun-
gitur , ut corpus in ipso ,
& ipse in Christo invenia-
tur.

D. Greg. Nyss. sicut pa-
rum fermenti sibi assimilat
totam conspersionem , ita
corpus Christi , cum fue-
rit intra nos , totum ad se
transmutat & transfert.

D. Jo. Chrysost. nos se-
cum , & ut ita dicam , in-
unam massam reducit , ne-
que idem fide solùm , sed
re ipsâ nos suum corpus
effecit.

Ideo

Ideò S. Agnes ajebat : jam
corpus ejus corpori meo
Sociatum est , & sanguis
ejus ornavit genas meas.

D. Jo. Chrysost. ut itaque
non tantum per charita-
tem hoc simus , verum
ipsâ re in illius misceamur
carnem , hoc per escam
efficitur , quam largitus
est nobis.

Ea renos alimur , quam
Angeli videntes tre-
munt.

FERIA II.

*Quam strictè ratio
reddenda à Sacerdotibus in
die judicii.*

CONSIDERATIO IX.

Quantum discriminem
tunc erit inter exa-
men Laici & Sacerdotis,
inter sicutum communem,
& sicutum sanctuarij; ô
quantâ disquisitione uni-
ca missa ventilabitur; quo
fine , quo modo , quâ
animâ accessisti ad tre-
menda mysteria ? Cui
multum dattum est (ait
JE-

JESUS) multum requi-
retur ab eo ; & cui com-
mendaverunt multum ,
plus petent ab eo. Tibi
ò Sacerdos commendati
sunt thesauri omnes sapi-
entiae & scientiae DEI in
Christo siti , tibi data est
potestas in corpus verum ,
& in mysticum Christi.
Tibi datæ sunt claves cœ-
li , ut aperias , & claudas
illud laicis. Vide ergo ,
ne tibi sors Balthasaris
contingat in horâ exitus
tui , ne tuus Angelus ti-
bi dicat ; appensus es in

state

staterâ , inventus es mi-
nus habens ; cui confe-
quitur : projicite eum in
tenebras exteriores &c.

D. Hieron. Sacerdotes
in die judicij magnis sup-
pliciis torquebuntur , &
hoc Domini fiet judicio
ut qui plus acceperunt,
plus exigatur ab eis.

D. Jo. Chrysost. auctor,
ut asserunt , operis im-
perfecti , rem dicit hor-
rendam. Laicus in die ju-
dicij stolam Sacerdota-
lem accipiet , & à DEO
Chrysimate ungetur in
Sacer-

Sacerdotem ; Sacerdos autem peccator spoliabitur Sacerdotij dignitate.

FERIA III.

Sequitur idem Argumentum.

CONSIDERATIO X.

SCrutabor Hierusalem in lucernis, ait *Spiritus S. & Petrus Ap.* tempus est, ut incipiat judicium à domo DEI :/: à Sacerdotibus; &, ô quam tremendum judicium fratres nobis imminet!

Audite Sacerdotes, & atten-

attendite, quia vobis iudicium est, quoniam laqueus facti estis speculationi, & sicut rete expansum super Thabor. Oseæ. V.

D. Jo. Chrysost. verè magna confusio Sacerdotum, quando laici inventuntur fideliores & iustiores, quâ propter ait. Petr. Apost. Fratres magis Satagit, ut per bona opera certaine vestrâ vocationem & electionem faciatis.

D. Bernard. Si altiorem & non meliorem esse delectat,

lectat, non præmium,
sed præcipitum exspe-
temus.

D. Jo. Chrysost. grandis
dignitas Sacerdotum, sed
grandis ruina si peccent:
lætemur ad ascensum, sed
timeamus ad lapsum: non
est tanti gaudii excelsa te-
nuisse, quanti mæroris de-
sublimiori corruisse.

D. Greg. P.P. in illud
(estote parati, quia quâ
horâ non putatis &c.) ait:
Sollicitè considerare nos
admonet fratres, ne nos,
qui plus cæteris in mun-

c da

Ques

do accepisse cernimur ab
auctore mundi , gravius
indè judicemur.

FERIA IV.

Quanta perfectio &
*sanctitas requiratur in
Sacerdote.*

CONSIDERATIO XI.

Longè major requiritur
sanctitas in Sacerdote,
quam in Monacho. Hoc
patet in sacris canonibus,
& antiquis PP. ex quibus
Hieron. scribens ad Rusti-
cum Monachum ait : Sic
vive

vive in Monasterio, ut merearis clericus esse: multò tempore disce, quæ postmodum doceas.

D. Chrys. Monachorum certamen in gens, verū si conferas cum recte administrato Sacerdotio, tantum discrimen compries, quantum inter privatum & Regem.

Tanta erat sanctitas quorundam Sacerdotum Synagogæ, ut ad aperiendam arcæ viam per medium Jordanis sufficerit, ut pedibus Sacerdotalibus

calcaretur iter undosum,
& sic siccato alveo per-
transiit arca. Sacerdotes
solo tubarum tinnitus mu-
ros Hiericho destruxe-
runt.

Eligit Deus Sacerdotes,
ut Aaron, ab omni vivente
offerre illi sacrificium, &
placare pro populo suo.

D. Jo. Chrys. I splendore vi-
tæ totum illuminantis or-
bem splendere debet ani-
mus Sacerdotis. Idem. Ve-
hementer Ecclesiam Dei
destruit, meliores laicos
inveniri, quam Sacer-
dotes.

F E

FERIA V.

*Verbis Christi, &
Apostolorum Petri & Pauli,
& Conc. Tridentini confir-
matur præcedens Do-
ctrina.*

CONISDERATIO XII.

Sumam sanctitatem re-
quirit Christus in no-
bis, dum ait : vos estis lux
mundi, sal terræ, pastores
ovium , pescatores homi-
num, judices sæculi, disci-
puli & amici Dei.

*Ideo Apost. ait : repurge-
mus nos dilectissimi ab o-*

mni inquinamento carnis
& Spiritus, perficientes
sanctificationem in timo-
re Dei, nec ullâ aliquâ in-
re dantes offensionem, ut
non vituperetur ministe-
rium nostrum, sed in om-
nibus commendemus nos-
met ipsos, ut DEI mini-
stros.

Concil. Trid. initio Sess.
14. ait: clericis laicis in vi-
tâ, sicut in officio præce-
dant. Et alibi. Moneant
Episcopi suos clericos, ut
conversatione, sermone,
& scientiâ DEI populo
præeant,

nis præeant, memores ejus,
tes quod scriptum est Sancti
no. estote, quoniam ego san-
tus sum.

D. Pet. Ap. sic conclu-
dit. Vos autem genus ele-
ctū, regale Sacerdotium;
gens sancta, populus ac-
quisitionis, ut virtutes
ejus annuntietis, qui vos
de tenebris vocavit in ad-
mirabile lumen suum.

Concil Trid. clericilevia
delicta (quæ in ipsis maxi-
ma essent) effugiant, ut
eorum actiones cunctis
afferant venerationem.

Sic vivant clerici, ut possint cum Paul. Ap. dicere: nostra conversatio in cœlis est, non in plateis, non in theatris, non in commissationibus & ludis; sed in cœlis, in cellâ, in Ecclesiâ, in Hospitalibus & Ora- torijs.

FERIA VI.

*Sacerdotū crimina
quam graviter lèdant Di-
vinam majestatem.*

CONSIDERATIO XIII.

DJo. Chrys. nullâ re-
s Deus magis offen-
ditur

quam quod indigni, & peccatores Sacerdotii dignitate præfulgeant.

Idem. Si privatim pecces, nihil tale passurus es, si in Sacerdotio peccas, periisti.

Idem. Dico horribile quoddam, atque tremendum: non est ita malum in Ecclesiâ Dei dæmoniacos esse, sicut Sacerdotes, qui peccatorum fôrdibus inquinantur: hoc enim pessimum est, ut *ait Paul.* Christum conculcare, & sanguinem ejus pollutum

ducere, & Spiritui gratiæ contumeliam facere; nullus igitur impuro animo, sicut Judas panem cœlestem assumat.

D. Aug. gravius peccant indigne offerentes Christum regnante in cœlis, quam qui eum crucifixerunt ambulantē in terris.

D. Greg. PP. nullum puto, fratres charissimi, magis præjudicium ab aliis, quam à Sacerdotibus tolerat Deus, quando eos, quos ad aliorum correctionem posuit, dare de se exem-

exempla pravitatis cernit
quando ipsi peccamus, qui
compescere debemus.

D. Jo. Chrys. graviora fi-
unt vulnera propter Sa-
cerdotis, qui ea commisit
dignitatem.

SABBATHO.

*Verbis S. Scriptur.
comprobatur præcedens.
veritas.*

CONSIDERATIO XIV.

O Quam amarè con-
queritur Deus apud
Hierem. dicens: quid est,
quod dilectus meus in do-

mo mea fecit scelera mul-
ta. Et Psal. LIV. si inimicus
meus maledixisset mihi,
sustinuissem utique; tu ve-
rò ô Dux meus & notus
meus, qui simul dulces me.
cum capiebas cibos : / : in
mensâ altaris. Et apud
Malach. II. vos autem re-
cessistis de viâ, & Scanda-
lizastis plurimos in lege.

Et *Malachiæ* I. filius ho-
norat patrem & servus do-
minum suum, si ergo pa-
ter ego sum, ubi est honor
meus; & si dominus ego
sum, ubi est timor meus?
dicit Dominus exercituū:

ad vos Sacerdotes, qui
despiciatis nomen meum :
offertis super altare meum
panem pollutum, & dici-
tis, in quo polluimus te?

Et per os Isaiæ tenerè
flet ingratitudinem Eccle-
siasticorum, dicens : filios
enutrivi, & exaltavi, ipsi
verò spreverunt me. Enu-
trivi meâ carne & sanguine :
exaltavi ad Sacerdo-
tium, apicem omniū bo-
norum, ipsi verò pejores
Judâ & Satanâ suis scele-
ribus spreverunt, me DE-
UM summum bonum.

Heb.

Hebdomada III.

Die Dominico.

Quam severè Sacerdotum culpas castigat omnipotens.

CONSIDERATIO XV.

Amos III. Deus sic ait: quia tantummodo vos : / : Sacerdotes, cognovi ex omnibus cognitionibus terræ : idcirkò visitabo super vos omnes iniquitates vestras.

Deut. XXI. Sicut antea lætatus est Dominus super vos benefaciens vobis,

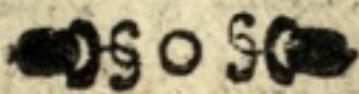
bis, sic lætabitur subver-
tens vos, atq; disperdens.
Intelligite hoc Sacerdo-
tes, qui obliviscimini DE-
um: ne quando rapiat, &
non sit, qui eripiat.

Nobis Sacerdotibus di-
ctum est illud *Psal.* LXVIII.
fiat mensa eorum coram
ipsis in laqueum. Rarò ob-
liviscitur Deus peccato-
rum Sacerdotum. De pec-
cato Heli ait: idcirco ju-
ravi domui Heli, quod
non expietur iniquitas
domus ejus usque in sem-
piternum.

Pec-

Peccatum Ozæ levissimum quam severè puni-
tum fuit. Iratus est domi-
nus indignatione contra
Ozam, & percussit eum, &
mortuus est ibi juxta ar-
cam. O terribilia judicia
Dei ! quis non timebit te
Rex virtutum.

Nunquid carnes sanctæ
auferent à te malitias tu-
as, in quibus gloriata es?
Hierem. XI. noli hoc spe-
rare, ô anima præ-
varicatrix.

FERIA II.

*Sequitur idem ar-
gumtum.*

CONSIDERAT. XVI.

POstquam Deus Ezechieli ostendit abominationes futurorum Sacerdotū, ait: non parcet oculus meus, nec miserebor, & cum clamaverint ad aures meas voce magnâ, non exaudiam eos. Hoc est, contra illam sententiam toties è suggestu decantatam, sed à me nunquam in scripturis inventam, :/: etiam quacunque

que horâ ingemuerit peccator , peccatorum ejus non recordabor amplius. Nunquam sic locutus est Ezechiel ; sed verè Cap. XVIII. v.21. ait : si autem impius egerit pœnitentiam ab omnibus peccatis suis , quæ operatur est , & custodierit omnia præcepta mea , & fecerit iudicium , & justitiam , vitâ vivet , & non morietur : omnium iniquitatū ejus , quas operatus est , non recordabor.

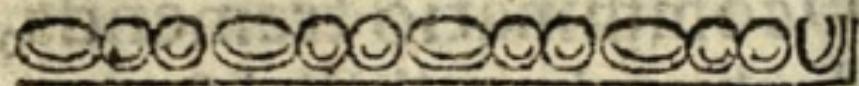
Per os *Malachia* ait DE-

us. Et nunc ad vos man-
datum hoc , ô Sacerdo-
tes; si nolueritis ponere
super cor, ut detis glori-
am nomini meo , mittam
in vos egestatem, & male-
dicam benedictionibus
vestris, & dispergam super
vultum vestrum sterlus
solemnitatum vestiarum.
O comminatio tremenda,
& plena horribilis! & pau-
lò post ait: propter quod
& ego dedi vos contemp-
tibiles, & humiles in om-
nibus populis , sicut non
servasti vias meas. Prop-

ter

ter scelera nostra permit-
tit Deus nos parvipendi à
laicis, & gravari pensioni-
bus à Prælatis. Quid ergo
agendum, ut tanta flagella
vitemus? Custodiant præ-
cepta mea, ut non subja-
ceant peccato, & mori-
antur in sanctuario.

Levit. XXII.

FERIA III.

*Sequitur idem ar-
gumentum.*

CONSIDERAT. XVII.

IN revelationibus S. Bir-
gittæ sæpiissimè D E U S
con-

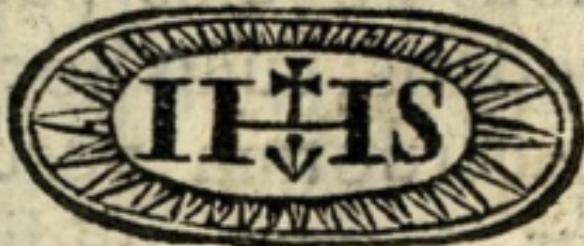
conqueritur super iniquitate Sacerdotum, exagge-
rans gravitatem &c. Vo-
cans eos: pejores judæis,
& paganis & omnibus
aliis delinquentibus, af-
serens, majora illis sup-
plicia & tormenta esse re-
servata in inferno, &
majori suppicio punien-
dos, quam Judam. Et
in quodam capite replet
eos mille horrendis ma-
ledictionibus. Et in fine
maledicit JESUS, quid-
quid edunt, bibunt, tan-
gunt, elementa, quæ
eos

eos sustentant. Et illæ re-
velationes sæpius ab Ec- A
clesiâ approbatæ fuerunt. O

Deut. XXVIII. percu- m
tiet te dominus egestate, qu
febri, frigore, & ardore, ru tu
& æstu, & aëre corrupto tu
ac rubigine, & perseque- m
tur, donec pereas. Punivit Q
Deus Moylen & Aaron bu
Sacerdotes propter pec- stu
catum leve reputatum, igni
quia hæsitaverunt in Fide
ad percussionē petræ &c.
nolens propter hoc eos
ingredi terram promis-
sionis.

Nadab,

Nadab, & Abiud filii
 Aaron statim ac fuerunt
 ordinati, fuerunt à Deo
 morte improvisâ percussi,
 quia in thuribulis posue-
 re, runt ignem non institu-
 ptum à Deo, peccatum pri-
 uum mâ facie admodum leve.
 Quid fiet de Sacerdoti-
 bus, qui vel vendunt Chri-
 stum ignem divinum, vel
 ignem luxuriæ ad altare
 circum ferunt. Heu
 Horror!

FERIA IV.

*DEUS adeò severè
punit culpas Sacerdotum,
quia ipsi sunt p̄ tra scandali
& causa peccatorum
populi.*

CONSIDERAT. XVIII.

D. Greg. ruinæ populi
maxime ex culpa
Sacerdotum sunt.

*Et alibi. Quanto mundus
gladio feriatur, aspicitis,
quibus quotidiè percus-
sionibus populus punia-
tur, videtis; cuius hoc nisi
ex Sacerdotum peccato
agitur, Nos pereundi po-
pulo*

pulo auctores mortis existimus: qui esse debemus duces ad vitam; ex nostro peccato populiturga prostrata est, quia nostra negligentia ad vitam erudita non est.

D. Bern. misera Sacerdotum conversatio Dominicæ plebis miserabilis subversio est.

D. Ambros. populum videmns nugacem, & indoctum, eo quia tales habent Sacerdotes.

D. Jo. Chrys. Si Sacerdotes fuerint in peccatis, d totus

totus populus converti-
tur ad peccandum; ideo aju-
Sacerdotes non solum ho-
pro suis, sed pro omnium
peccatis rationem reddi-
turi sunt.

D. Aug quid in die judi-
cii futurū est de Sacerdo-
tibus, à quibus sunt omnes
animæ exquirendæ?

D. Jo. Chrys. Sicut de tem-
plo omne bonum egredi-
tur, sic & de templo omne
malum procedit. Cum vi-
deris populum indisci-
natum, cognosce, quia in
Sacerdotibus culpa est.

Hie-

Hieremias & Ezechiel
deò ajunt, vastationem illam
horrendam Hierusalem fa-
tum etiam à Chaldaëis proces-
sisse ob peccata Sacerdo-
tum.

FERIA V.

*Summopere tenen-
tur Sacerdotes dare de se po-
pulo exempla virtutum.*

CONSIDERAT. XIX.

Sicut & Judith aurea ver-
ba: vos estis Presbyte-
ri in populo Dei, & ex vo-
bis pendet anima eorum,
ad eloquium vestrum cor-
da eorum erigite.

D. Paul. ait Tito. in omnibus te ipsum præbe exemplum bonorum operum, in doctrinâ, in integritate, ingratitatem.

Et alibi. Sic non existimet homo, ut ministros Christi, & dispensatores misteriorum DEI.

Concil. Trid. nihil est, quod alios magis ad pietatem, & DEI cultum assidue instruat, quam eorum vita, & exemplum, qui se divino ministerio dedicarunt. In eos tanquam in speculum reliqui ocu-

los

los conjiciunt, & ex eis
sumunt, quod imitentur.
Qua propter decet cleri-
cos in sortem Domini vo-
catos vitam morésque su-
os ita componere, ut ha-
bitu, gestu, incessu, ser-
mone, nil nisi grave, mo-
deratum ac religione ple-
num præ se ferant.

FERIA VI.

*Scientia quam ne-
cessaria in Sacerdote.*

CONSIDERATIO XX.

O Seas. Quia tu scienti-
am repulisti, repel-
lam
d 3

Iam te, ne Sacerdotio
fungaris mihi. Grandis
communatio.

Malach. labia Sacerdotis custodiunt scientiam & legem requirent de ore ejus. Jussit Deus Sacerdotibus, ne biberent vinum. Ut habeatis scientiam discernendi inter sanctum & profanum.

D. Jo. Chrys. ad Sacerdotem pertinet, non solùm scire lègē, sed ad interrogata respondere de lege.

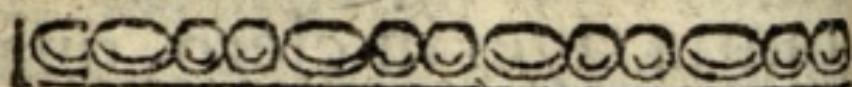
Idem. Quid est Sacerdotale cor, nisi arca te-

stamenti, in quo, quia
doctrina Spiritualis viget,
tabulæ legis jacent. Et ta-
men hodiè, quanta igno-
rantia viget in clero, quæ
non esset, si Episcopus ini-
tiandos publicè docere
juberet doctrinam conci-
lij & catechismi ; nec ul-
los admitteret ad examē,
nisi prius per octo dies
exercitijs spiritualibus se-
munierint, & publicè do-
ctrinam christianam exer-
cuerint.

S. Furseo Epis. rapto ad
æterna supplicia vivenda,

dixi Angelus : orbem fere te-
totum superiorum cuius. ali-
vis ordinis negligentia
interire.

SABBATHO.

*Impuritas , quam
enorme scelus in Sacer-
dote.*

CONSIDERAT. XXI.

Homo, qui accesserit
ad ea , quæ sanctifi-
cata sunt , in quo est im-
munditia , peribit coram
domino. Levit. XXII.

Oza cecidit mortuus an-
te

re te arcam , quia secundum
 aliquos Doct. fuerat cum
 uxore nocte antecedenti.
 Filios Heli tam horrendè
 punivit Deus, quia parum
 casti in illis sacrificij, quæ
 erant mera umbra nostri
 sacrificij.

S. Theresia vidit duos
 dæmones suffocantes Sa-
 credotem ad altare , quia
 erat pullutus, & nisi ipsa
 orasset, mortuus ad altare
 cecidisset.

D. Paul. nescitis , quia
 templum DEI estis, si quis
 autem templum DEI vio-
 laverit , disperdet illum

DEUS. Si laicus est templum DEI, quanto magis Sacerdos?

Alibi. Nescitis, quia corpora vestra membra sunt Christi ; tollens ergo membrum Christi, faciam membrū meretricis ? Absit. Christus, qui è virgine nasci voluit, & in cœlis stat semper, septus choris virginum, qui sequuntur agnum : quomodo patietur se tractari manibus immundis, & sumi ore illo polluto : quo paulò antè basia meretrici impressit ?

Heb.

Hebdomada IV.

Die Dominico.

Sequitur idem argumentum.

CONSIDERAT. XXII.

D. Hieron. super verba Ezech. Sacerdotes ejus polluerunt sanctum: ait: corpus Christi polluet immundus accedet altare.

D. Jo. Chrys. illi, qui non mundâ animâ corpus Christi accipiunt, idem supplicium perferunt cum illis,

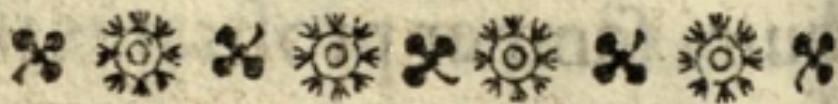
illis, qui eum clavis cruci
affixerunt.

D. Paul. ad Hebr. irritum quis faciens præceptum Moysi, absque ullâ miseratione duobus vel tribus testibus moritur: quantò magis putatis deteriora mereri supplicia, qui filium DEI conculcaverit, & Spiritui gratiæ contumeliam fecerit.

Pœnitentias gravissimas sacri canones, & Concil. pro fornicatione impo-suerunt, inter quos *Gratianus* dist, 83. refert hunc cano-

canonem. Presbyter, si
fornicationem fecerit, de-
cem annis pœnitentia in
hunc modū: tribus men-
sibus solo pane, & aquâ
humi semper prostratus in
facco veniam imploret,
postea unum annum cum
dimidio in pane & aquâ
expleat, exceptis domi-
nicis, & festis; deinde us-
què ad septimum annum
tres dies hebdomadæ in
pane & aquâ jejunet: à se-
ptimo anno usque ad de-
cimum in pane & aquâ
sextâ feriâ jejunet.

Hoc certum est, quod à canonibus sacris clericis ob simplicem fornicationem perpetuò irregulares declarabantur.

FERIA II.

Sequitur idem argumentum.

CONSIDERAT. XXIII.

VP.M. Avila narrat de quodam Sacerdote impuro, cuius manus ad altare exustæ remanserunt. Alius dum sumeret corpus Christi, crepuit.

D.

D. Paul. scribit, multos
in primitivâ Ecclesiâ, ob
indignè sumptam Eucha-
ristiam morte improvisâ,
vel longâ infirmitate pe-
riisse. Ideò inter vos multi
infirmi, & imbecilles, &
dormiunt multi.

D. Jo. Chrys. narrat, suis
temporibus multas publi-
cas infirmitates, & calami-
tates accidisse ob indignè
sumptum SS. Sacramen-
tum.

Ideò fratres, ait D. Cy-
prian. unus quisque con-
sideret, non quod alius
pas-

passus sit, sed quid iste pa-
ti mereatur: nec evasisse
se credat, si interim pœna
distulerit : cum timere
plus debeat, quem sibi ju-
dicis censura reservavit.

O quam horrendum est
incidere in manus DEI vi-
ventis, qui ait, mihi vindici-
eta, & ego retribuam. Ple-
ni sunt Annales terribili-
um casuum, quos ob bre-
vitatem non refero. Ideò
Sacerdotes, qui accedunt
ad dominum, sanctificen-
tur, ne percutiat eos do-
minus.

D. Dionys. Carth. ait: Angelum revelasse servo DEI, ferè nulos in purgatorio Sacerdotes inveniri; eò quia, qui sancte vivunt, illicò cœlū intrant, vel parum in igne morantur; cæteri, qui impure vivunt, damnantur, non permittens Deus obgravem injuriam illatam ordini & Sacramento, ut verè pœniteant. Cui concordant D. Jo. Chrys. verba. Non temerè dico, sed ut affectus sum, ac sentio; non arbitror inter Sacerdotes

dotes multos esse, qui sal-
yi fiant, sed multo plures,
qui pereant. In causâ est,
quia res excelsum requirit
animum, & innumeris
oculis illis opus est undi-
que.

FERIA III.

*Summa debetur cu-
ra in castitate servandâ,
exemplo Sacerdotum
gentilium.*

CONSIDERAT. XXIV.

AThenienses Sacer-
dotes vivebant in
spe.

speluncis. Ne (ut ait Plut.) contagione aliquâ eorum castitas labefactaretur.

Sacerdotes Ægyptii carnibus, vino, & omni obsonio abstinebant, longè à mulieribus & propinquis, semper in templo, panem & oleum raro, lac & ova edebant nunquam; cubile de folijs palmarum, bidui, triduique inediam sustinentes, ut humores corporis nimiâ vietus castigatione siccarerent.

Hæc D. Hieron. & hi
non

non erant Monachi Thebaidis, sed gentiles; quid fieri de nobis in judicio comparatis cum Sacerdotibus dæmonis.

D. Chrysost. Sacerdotem Christi sic necesse est esse purum, ac si in cœlis ipsis collocatus, inter cœlestes illas virtutes medius staret.

Idem. Quò igitur non oportet esse puriorem tali fruentem sacrificio? Quò solari radio non splendiorem manum, carnem Christi dividentem? os, quod

quod igne Sprituali replete-
tur ? linguam , quæ tre-
mendo nimis sanguine
rubescit ?

D. Aug. O Sacerdotes ,
si animâ cujuslibet justi
sedes est DEI ; multò ma-
gis sedes & templum vos
esse debetis mundum &
immaculatum. Carnes
ergo vestras cum timore
ejus configite.

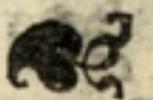

FERIA IV.

Sacerdotes tenentur
vacare à curis sacerularibus,
ut orationi, studio, verbo
DEI, Sacramentis, & pijs
operibus dent operam.

CONSIDERAT. XXV.

IN canone quodam
Apostolorum legitur
ita. Episcopus aut Sacer-
dos, aut Diaconus, ne-
quaquam sæculi curas af-
sumant, sin aliter, dejiciantur. Et in alio cano-
ne. Non oportet Episco-
pum, aut Presbyterum,
aut

aut Diaconum publicis se
administrationibus im-
mittere, sed vacare, &
commodum se præbere
usibus Ecclesiasticis. In
animum ergo inducant
hoc facere, aut deponan-
tur; nemo enim potest
duabus dominis servire.

Concil. Carthag. Episco-
pus vel Sacerdos tuitio-
nem testamentorum non
suscipiat; & nullam ad se
rei familiaris curam revo-
cet: sed lectioni, & oratio-
ni, & verbo prædicatio-
nis tantummodo vacet.

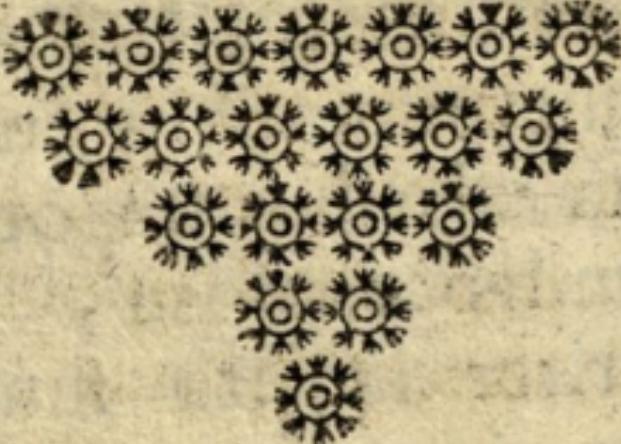
Cle.

Clemens PP. Sacerdotem oportet irreprehensibiliter vivere, & summo studio niti, ut omnes vitæ hujus occupationes abjiciat, nè fidei iussor existat, nè advocatus litionum fiat, neque in ullâ aliquâ occupatione profus inveniatur mundialis officij occasione perplexus: ne præiocatus præsentibus hominum curis non possit verbo DEI vacare.

Et quia multi dicunt hos canones in desuetudi-

nem abiisse ; audiamus ,
quid *Concil. Trident.* dicat .
Statuit sancta Synodus ,
ut que alias à summis Pon-
tificibus & sacris Conci-
iiis de clericorum vitâ ,
honestate , cultu , doctri-
nâ retinendâ , ac simul de
luxu , comessationibus ,
choreis , aleis , lusibus ,
aliisque criminibus , nec
non sæcularibus negotiis
fugiendis copiosè , ac
salubriter sancita sunt ;
eadem imposterum iis-
dem poenit , vel majo-
ribus , arbitrio ordinarii

imponendis obseruentur.
Si quæ verò ex his in de-
fuetudinem abiisse , Epi-
scopi comperierint , ea
quamprimum in usum
revocari , & ab omni-
bus acuratè custodiri
studeant.

FERIA V.

*Sacerdotes tenentur
ad paupertatem.*

CONSIDERATIO
XXVI.

D. Bern. Quidquid
præter necessariū
victum & vestitum de al-
tari retines , tuum non
est , rapina est , sacrile-
gium est. Nam D. Paul.
ait : habentes alimenta ,
& quibus tegamur , his
contenti simus. Dixit
quibus tegamur , non qui-
bus luxuriemur , non qui-
bus superbiamus.

Concil. Cartb. Episcopi
modestâ suppellectili, &
mensâ, & frugali victu
contenti sint, & hoc ad
sanctam Romanam Ec-
clesiam pertinere decer-
nit.

D. Bern. Væ tibi cleri-
ce, qui peccata populi
comedis, bonum erat ti-
bi magis fodere vel men-
dicare. Venient clerici
ante tribunal Christi,
audieturque populorum
querela gravis, accusatio
dura eorum, quorum
clericis stipendiis vixere.

Quid

Quid tibi insipiens divitiæ sapiunt, quibus mercaris tam grave judicium?

Idem. De altari, cui servit, vivat clericus, non loculos congreget, nec vanitate, vel superfluitate dispergat: nec extollat de facultatibus Ecclesiæ consanguineos suos.

Idem. Ea, ô Sacerdos, noveris in judicio tibi imputanda, quæ inter delitias comedis & parviperdis.

D. Hieron. clericum ex
e 3 inopi

inopi divitem, ex ignobili
li nobilem tanquam pe-
stem fuge.

D. Paul. Radix omnium
malorum cupiditas, quam
quidam appetentes erra-
verunt à fide.

D. Aug. pauperem vi-
tam Sacerdos gerere de-
bet, quod superest præ-
ter victum , & vestitum
pauperibus dare non dif-
ferat, quia omnia , quæ
habet, pauperum sunt.

S. Thom. de Villa nova
sic ait : fratres , si horâ
mortis meæ Christus meus
me :

me invenerit habentem
unum tantum Julium in
crumenâ, animam meam
certò damnatam credite,
nec me sepeliatis in loco
sacro.

Idem. S. ajebat : cum
audio clericum aliquem
beneficiatum in morte
apud se habuisse num-
mos ; Sic dolore afficior,
ac si mihi diceretur , il-
lum fuisse mortuum juxta
concubinam ; qui pari
modo damnatum credo
clericum , qui de bo-
nis Ecclesiæ thesaurizat,

quam qui vivit in concubinatu. O Verba tremenda!

Idem. Dominus in die judicii quæreret rationem de bonis Ecclesiæ , sicut de re furtâ ; si malè expendantur.

FERIA VI.

*Beneficiati ad quid
teneantur.*

CONIS DERATIO
XXVII.

D, *Thom. Aquin.* Bo-
norum Ecclesia-
sticorum clerici non sunt
verè domini, sed dispen-
satores.

D. Hieron. *Quidquid
habent clericis, pauperum
est, & maximè curandum
est illis, ut de decimis &
oblationibus, cænobiis*

& Xenodochiis, qualem
potuerint, sustentatio-
nem impendant.

D. Ambr. de se ajebat:
omnia, quæ habeo, pau-
perum sunt.

D. Hieron. juxta SS. PP.
traditionem novimus, res
Ecclesiæ vota fidelium es-
se, pretia peccatorum,
patrimonia pauperum.
Hunc tremendum cano-
nem refert *Gratianus*: Si
res Ecclesiasticas Episco-
pus in suas proprias vo-
luptates usurpare volue-
rit, aut propinquis de-
derit,

derit, hunc oportet reum
esse Concilio.

Verba Concil. Trid. sunt.
Omninò sancta Synodus
interdicit, ne Episcopi &
præbendati ex redditibus
Ecclesiasticis consanguineos,
familiarésque suos
augere studeant.

Et *Gratianus* verbis Ur-
bani PP. concludit. Si
quis autem secus egerit,
videat, ne damnationem
Ananiæ & Saphyræ per-
cipiat, & reus sacrilegii
efficiatur, sicut qui fraudar-
verunt prædia pauperum.

D. Hieron. Clerici, qui de bonis parentum sustentari possunt, si quid pauperum percipiunt, sacrilegium committunt.

Philippus Cancellarius Parisiensis post mortem apparuit Episcopo, dicens, se esse damnatum ob defensam pluralitatem beneficiorum.

Alius Presbyter apparuit damnatus, eò quod noluit renuntiare alia beneficia, uno retento, post damnata in Parisiis eorum pluralitatem. *Hæc Doctissimus Cantipratanus.*

 SABBATHO.

*Ambitio dignita-
tum ruina Ecclesiastico-
rum.*

CONSIDERATIO
XXVIII.

DJo. Chrys. dum mi-
ror, si potest sal-
vari aliquis Rectorum,
video tamen aliquos
etiam concurrere, & præ-
cipitare semetipsos in
tantam molem, & diffi-
cultatem regiminis. D.
Greg. Naz. nemo sapiens
e7 læto

læto animo creatur Episcopus, si quis pericula & supplicia ei proposita considerat: atque adeò stultus videri potest, qui cum viam complanatam, & expeditam ingredi posset, sponte se in locum angustum, periculorumque redegerit.

D. Jo Chrys. Episcopatus Oceanus curarum, abyssus laborum & dolorum.

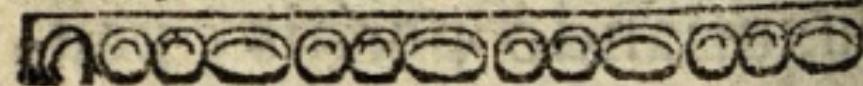
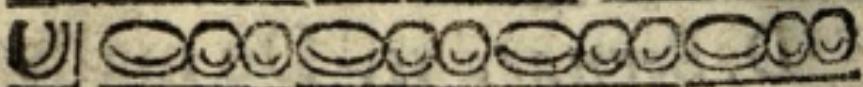
D. Cyprian. sicut peremptoria est altitudo quæsita, sic periculosissima est oblata.

D.

D. Bernardus. De malis
Prælatis ait : Vos dum
luxuriando peritis , pau-
peres Spoliando pe-
rimitis.

CON

CONSIDERATIONUM INDEX Hebdomada I.

Die Dominico. Regalis
Sacerdotum dignitas.
pag. 2.

Feria II. Sacerdotes sunt
plus quam homines,
sunt Angeli. 6

Feria III. Sacerdotes sunt
amici DEI, 9

Feria

Feria IV. Sacerdotes sunt
Dii. 13

Feria V. Sententiis SS.
PP. hæc dignitas com-
probatur. 18

Feria VI. Ex D. Jo. Chry-
stost. eadem ostendi-
tur. 22

Sabbatho ex D. Augusti-
no confirmatur. 25

Hebdomada II.

Die Dominico. Admiran-
da unio Christi & Sacer-
dotis in Eucharistiâ. 28

Feria II. Quam strictè
ratio reddenda in judi-
cio à Sacerdotibus. 32

Feria

Feria III. Sequitur idem
argumentum. 35

Feria IV. Quanta perse-
ctio requiratur & san-
ctitas in Sacerdote. 38

Feria V. Verbis Christi,
Apostolorum Petri &
Pauli, & Con. Tridentini
confirmatur præ-
cedens doctrina. 41

Feria VI. Sacerdotum cri-
mina, quam graviter
lædant Divinam maje-
statem. 44

Sabbathio. Verbis S. Scri-
ptur. idem compro-
batur. 47

Heb-

Hebdomada III.

Die Dominico. Quam se-
verè Sacerdotum cul-
pas castigat omnipo-
tens. 50

Feria II. Sequitur idem
argumentum. 53

Feria III. Eadem propo-
sitio confirmatur. 56

Feria IV DEus adeò pu-
nit culpas Sacerdotum,
quia ipsi sunt petra scā
dali & ruina populi. 60

Feria V. Summoperè te-
nentur Sacerdotes da-
re de se laicis exempla
virtutum. 63

Feria

Feria VI. Scientia, quam
necessaria in Sacer-
dote. 65

Sabbatho. Impuritas,
quam enorme sacrile-
gium in Sacerdote. 68

Hebdomada IV.

Die Dominico. Idem titu-
lus sequitur. 71

Feria II. Eadem proposi-
tio comprobatur. 74

Feria III. Summa debetur
cura in castitate ser-
vanda, exemplo genti-
lium Sacerdotum. 78

Feria IV. Sacerdotes te-
nentur vacare à curis
sæcu-

sæculi, ut orationi, stu-
dio, verbo Dei, Sacra-
mentis dent operam. 82

Feria V. Sacerdotes te-
nentur ad paupertatem.

87

Feria VI. Beneficiati ad
quid teneantur. 93

Sabbatho. Ambitio di-
gnitatum, ruina Eccle-
siasticorum. 97

FINIS.

Reimprimatur.

Ex Officio Episco-
pali Labaci die 21.
Octob. Anno 1710

Joannes Antonius Thal-
nitscher de Thalberg,
SS. Theol. Doctor, Ca-
thedralis Ecclesiæ La-
bacensis Decanus, Cel-
sis. & Reverendis. Prin-
cipis, & Episcopi La-
bacensis Vicarius Ge-
neralis.

